

31985L0611

31.12.1985

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 375/3

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 20 decembrie 1985
de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de
plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)

(85/611/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 57 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei (1),

având în vedere avizul Adunării parlamentare (2),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social (3),

întrucât legislațiile statelor membre în materie de organisme de plasament colectiv diferă considerabil de la un stat la altul, în special în ceea ce privește obligațiile și controalele la care le supun; întrucât aceste diferențe determină perturbări ale condițiilor de concurență între aceste organisme și nu asigură deținătorilor de unități o protecție echivalentă;

întrucât o coordonare a legislațiilor interne care reglementează organismele de plasament colectiv ar fi oportună pentru a apropia, la nivel comunitar, condițiile de concurență dintre aceste organisme și pentru a realiza o protecție mai eficientă și mai uniformă pentru deținătorii de unități; întrucât o astfel de coordonare ar fi oportună pentru a facilita, pentru organismele de plasament colectiv situate într-un stat membru, comercializarea unităților lor pe teritoriul altor state membre;

întrucât realizarea acestor obiective facilitează eliminarea restricțiilor privind libera circulație, la nivel comunitar, a unităților organismelor de plasament colectiv și întrucât această coordonare contribuie la crearea unei piețe de capital europene;

întrucât, având în vedere obiectivele menționate anterior, este de dorit să se stabilească, pentru organismele de plasament colectiv

situate în statele membre, norme comune de bază privind autorizarea, controlul, structura și activitatea lor și informațiile pe care acestea trebuie să le publice;

întrucât aplicarea acestor norme comune constituie o garanție suficientă pentru a permite, sub rezerva dispozițiilor aplicabile în materie de circulație a capitalului, organismelor de plasament colectiv situate într-un stat membru, să își comercializeze unitățile în celelalte state membre, fără ca acestea din urmă să poată supune respectivele organisme sau unitățile lor oricărei dispoziții, altele decât cele care, în aceste state, nu intră sub incidența domeniilor reglementate de prezenta directivă; întrucât, în cazul în care un organism de plasament colectiv își comercializează unitățile în alt stat membru decât cel în care se află situat, este oportun, cu toate acestea, să se prevadă că trebuie să se ia orice măsură necesară pentru ca deținătorii de unități din acest alt stat membru să poată să își exercite cu ușurință drepturile financiare aici și să dispună de informațiile necesare;

întrucât, într-o primă etapă, este necesar să se limiteze coordonarea legislațiilor statelor membre cu organismele de plasament colectiv de alt tip decât „inchise”, care își oferă unitățile spre vânzare către public în Comunitate și care au ca obiect de activitate unic investițiile în valori mobiliare (acestea fiind mai ales valori mobiliare cotate la bursă în mod oficial sau pe piețe reglementate de aceeași natură); întrucât reglementarea organismelor de plasament colectiv care nu intră sub incidența prezentei directive ridică diverse probleme care ar trebui rezolvate de alte dispoziții și, în consecință, aceste organisme vor face obiectul unei coordonări ulterioare; întrucât, până la o astfel de coordonare, orice stat membru poate stabili în special categoriile de organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive, având în vedere politica lor de plasament și de împrumut, precum și normele specifice la care se supun aceste OPCVM-uri în desfășurarea activității lor pe teritoriul său;

întrucât comercializarea liberă a unităților OPCVM-urilor autorizate să investească până la 100 % din activele lor în valori mobiliare emise de același emitent (stat, colectivitate publică teritorială etc.) nu poate avea efecte directe sau indirecte în perturbarea funcționării pieței de capital sau în complicarea finanțării unui stat membru și nici nu poate crea situații economice similare cu cele pe care articolul 68 alineatul (3) din tratat intenționează să le evite;

întrucât ar trebui să se țină seama de situația specială a pieței financiare a Republicii Elene și Republicii Portugheze acordând acestor țări un termen suplimentar pentru punerea în aplicare a prezentei directive,

(1) JO C 171, 26.7.1976, p. 1.

(2) JO C 57, 7.3.1977, p. 31.

(3) JO C 75, 26.3.1977, p. 10.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 2

SECȚIUNEA I

Dispoziții generale și domeniu de aplicare

Articolul 1

(1) Statele membre aplică prezenta directivă organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) situate pe teritoriul lor.

(2) În sensul prezentei directive și sub rezerva articolului 2, prin „OPCVM” se înțeleg organismele:

— al căror obiect de activitate unic îl reprezintă plasamentul colectiv în valori mobiliare al capitalului colectat de la public și care funcționează pe principiul repartizării riscurilor și

— ale căror unități sunt, la cererea deținătorilor de unități, răscumpărate sau rambursate, direct sau indirect, din activele acestor organisme. Activitatea OPCVM-ului de a se asigura că valoarea la bursă a unităților sale nu variază semnificativ în raport cu valoarea de inventar netă este considerată echivalentă unor astfel de răscumpărări sau rambursări.

(3) Aceste organisme pot fi constituite, în temeiul legii, sub formă contractuală (fonduri deschise de investiții administrate de o societate de administrare) ori sub forma de *trust* (*unit trust*) sau sub formă statutară (societate de investiții).

În sensul prezentei directive, termenul „fond deschis de investiții” include, de asemenea, *unit trust*.

(4) Societățile de investiții ale căror active sunt investite prin intermediul unor societăți filiale în principal în alte bunuri decât în valori mobiliare nu sunt reglementate de prezenta directivă.

(5) Statele membre interzic OPCVM-urilor care intră sub incidența prezentei directive să se transforme în organisme de plasament colectiv care nu intră sub incidența prezentei directive.

(6) Sub rezerva dispozițiilor în materie de circulație a capitalului, precum și a articolului 44, articolului 45 și a articolului 52 alineatul (2), nici un stat membru nu poate aplica alte dispoziții de orice fel în domeniul reglementat de prezenta directivă pentru OPCVM-urile situate în alt stat membru sau pentru unitățile emise de aceste OPCVM-uri, în cazul în care aceste OPCVM-uri își comercializează unitățile pe teritoriul său.

(7) Fără a aduce atingere alineatului (6), statele membre pot aplica OPCVM-urilor de pe teritoriul lor dispoziții mai stricte sau suplimentare față de cele de la articolul 4 și următoarele din prezenta directivă, cu condiția ca acestea să aibă aplicabilitate generală și să nu fie contrare prezentei directive.

(1) Următoarele OPCVM-uri nu intră sub incidența prezentei directive:

— OPCVM-uri de tip închis;

— OPCVM-uri care își colectează capitalul fără a promova vânzarea unităților lor către persoane din Comunitate sau în orice parte a acestora;

— OPCVM-uri ale căror unități, în temeiul regulamentului fondului sau al actelor constitutive ale societății de investiții, pot fi vândute numai publicului țărilor terțe;

— categoriile de OPCVM-uri stabilite de reglementarea statului membru în care este situat OPCVM-ul pentru care normele prevăzute la secțiunea V și articolul 36 sunt inadecvate având în vedere politica lor de plasament și de împrumut.

(2) La expirarea unui termen de cinci ani de la punerea în aplicare a prezentei directive, Comisia prezintă Consiliului un raport privind aplicarea alineatului (1), în special a patra liniuță. Aceasta propune, în cazul în care este necesar, măsurile corespunzătoare pentru extinderea domeniului de aplicare.

Articolul 3

Pentru aplicarea prezentei directive, un OPCVM este considerat ca fiind situat în statul membru în care se găsește sediul social al societății de administrare a fondului deschis de investiții sau cel al societății de investiții; statele membre trebuie să solicite ca sediul central să fie situat în același stat membru ca și sediul social.

SECȚIUNEA II

Autorizarea OPCVM-ului

Articolul 4

(1) Pentru a-și desfășura activitatea, un OPCVM trebuie autorizat de autoritățile statului membru în care este situat, denumite în continuare „autorități competente”.

Această autorizație este valabilă în toate statele membre.

(2) Un fond deschis de investiții este autorizat numai în cazul în care autoritățile competente aprobă, pe de o parte, societatea de administrare, pe de altă parte, regulamentul fondului și alegerea depozitarului. O societate de investiții poate fi autorizată doar în cazul în care autoritățile competente aprobă, pe de o parte, actele constitutive ale societății și, pe de altă parte, alegerea depozitarului.

(3) Autoritățile competente nu pot autoriza un OPCVM în cazul în care conducătorii societății de administrare, ai societății de investiții sau ai depozitarului nu au o reputație bună sau nu au

experiența necesară îndeplinirii funcțiilor lor. În acest sens, identitatea conducătorilor societății de administrare, ai societății de investiții și ai depozitarului, precum și a persoanelor care le urmează în funcție trebuie comunicată de îndată autorităților competente.

„Conducătorii” reprezintă persoanele care, în temeiul legii sau actelor constitutive, reprezintă societatea de administrare, societatea de investiții sau depozitarul ori care determină efectiv orientarea activității societății de administrare, a societății de investiții sau a depozitarului.

(4) Orice înlocuire a societății de administrare sau a depozitarului, precum și orice modificare a regulamentului fondului sau actele constitutive ale societății de investiții sunt supuse aprobării autorităților competente.

SECȚIUNEA III

Obligații privind structura fondurilor deschise de investiții

Articolul 5

Societatea de administrare trebuie să dispună de suficiente resurse financiare care să îi permită desfășurarea activității în mod eficient și îndeplinirea obligațiilor.

Articolul 6

Activitățile societății de administrare trebuie să se limiteze la administrarea fondurilor deschise de investiții și a societăților de investiții.

Articolul 7

(1) Activele unui fond deschis de investiții trebuie încredințate depozitarului pentru păstrare.

(2) Răspunderea unui depozitar, prevăzută ca atare la articolul 9, nu este influențată de faptul că activele sau o parte din acestea le-a încredințat pentru păstrare unui terț.

(3) Un depozitar trebuie, în plus:

(a) să se asigure că vânzarea, emisiunea, răscumpărarea, rambursarea și anularea unităților efectuate în beneficiul fondului sau de către o societate de administrare sunt realizate în conformitate cu legea și cu regulamentul fondului;

(b) să se asigure că valoarea unităților este calculată în conformitate cu legea și cu regulamentul fondului;

(c) să îndeplinească instrucțiunile societății de administrare, cu excepția cazului în care acestea contravin legii sau regulamentul fondului;

(d) să se asigure că în operațiunile care implică activele fondului, contravaloarea îi este trimisă în termenele uzuale;

(e) să se asigure că veniturile fondului sunt folosite în conformitate cu legea și cu regulamentul fondului.

Articolul 8

(1) Depozitarul trebuie să aibă sediul social în același stat membru ca și societatea de administrare sau să îl stabilească în acel stat membru în cazul în care sediul său social se află în alt stat membru.

(2) Depozitarul trebuie să fie o instituție care se supune controlului public. Acesta, trebuie să prezinte, de asemenea, suficiente garanții financiare și profesionale pentru a-și desfășura activitatea ca depozitar și pentru a-și îndeplini obligațiile aferente acestei funcții.

(3) Statul membru determină categoriile de instituții prevăzute la alineatul (2) dintre care se poate alege depozitarul.

Articolul 9

Depozitarul răspunde, în conformitate cu dreptul intern al statului în care societatea de administrare are sediul social, pentru orice prejudiciu suferit de societatea de administrare sau de deținătorii de unități, ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor sau a îndeplinirii necorespunzătoare a acestora. Răspunderea față de deținătorii de unități poate fi invocată direct sau indirect, prin intermediul societății de administrare, în funcție de natura juridică a raporturilor dintre depozitar, societatea de administrare și deținătorii de unități.

Articolul 10

(1) O societate nu poate fi în același timp societate de administrare și depozitar.

(2) Societatea de administrare și depozitarul trebuie, în exercitarea funcțiilor respective, să acționeze independent și exclusiv în interesul deținătorilor de unități.

Articolul 11

Legea sau regulamentul fondului definesc condițiile privind înlocuirea societății de administrare și a depozitarului și prevăd normele care permit asigurarea protecției deținătorilor de unități în cazul acestei înlocuiri.

SECȚIUNEA IV

Obligațiile privind structura societăților de investiții și a depozitarului lor*Articolul 12*

Statele membre determină forma juridică pe care o societate de investiții trebuie să o aibă. Aceasta trebuie să aibă un capital vărsat suficient, care să îi permită desfășurarea activității în mod eficient și îndeplinirea obligațiilor.

Articolul 13

Societatea de investiții nu poate desfășura alte activități în afara celor prevăzute la articolul 1 alineatul (2).

Articolul 14

(1) Activele unei societăți de investiții trebuie încredințate unui depozitar pentru păstrare.

(2) Răspunderea unui depozitar, după cum este prevăzută la articolul 16, nu este afectată de încredințarea către un terț a activelor sale sau a unei părți din acestea în vederea păstrării.

(3) Un depozitar trebuie, în plus:

(a) să se asigure că vânzarea, emisiunea, răscumpărarea, rambursarea și anularea unităților sale efectuate de societate sau în beneficiul său se efectuează în conformitate cu legea și cu actele constitutive ale societății;

(b) să se asigure că, în operațiunile privind activele societății, contravaloarea îi este trimisă în termenele uzuale;

(c) să se asigure că venitul societății este utilizat în conformitate cu legea și actele constitutive.

(4) Un stat membru poate decide că societățile de investiții situate pe teritoriul său care își comercializează unitățile exclusiv la una sau mai multe burse de valori la cota oficială la care unitățile lor sunt admise, nu sunt obligate să aibă un depozitar în sensul prezentei directive.

Articolul 34, 37 și 38 nu se aplică acestor societăți. Cu toate acestea, normele privind evaluarea activelor unor astfel de societăți trebuie stabilite prin lege și prin actele lor constitutive.

(5) Un stat membru poate decide că societățile de investiții situate pe teritoriul său care își comercializează cel puțin 80 % din unități la una sau mai multe burse de valori desemnate prin actele lor constitutive nu sunt obligate să aibă un depozitar, în sensul

prezentei directive, cu condiția ca unitățile lor să fie admise la cota oficială a burselor de valori din statele membre pe teritoriul cărora își comercializează unitățile și cu condiția ca tranzacțiile efectuate de astfel de societăți în afara bursei să fie făcute doar la cursul bursei. Actele constitutive ale societății trebuie să indice bursa din țara în care se comercializează unitățile a căror cotație determină prețul la care societatea efectuează tranzacțiile, în afara bursei, în respectiva țară.

Un stat membru folosește opțiunea prevăzută la paragraful precedent numai în cazul în care consideră că deținătorii de unități beneficiază de o protecție echivalentă cu cea a deținătorilor de unități la OPCVM-urile care au un depozitar în înțelesul prezentei directive.

În special, aceste societăți și societățile prevăzute la alineatul (4) trebuie:

(a) în absența unor prevederi ale legii, să indice în actele lor constitutive metodele de calcul pentru valoarea de inventar netă a unităților;

(b) să intervină pe piață pentru a împiedica modificarea la bursă a valorii unităților lor cu mai mult de 5 % față de valoarea lor de inventar netă;

(c) să stabilească valoarea de inventar netă a unităților, să o comunice autorităților competente de cel puțin două ori pe săptămână și să o publice de două ori pe lună.

De cel puțin două ori pe lună, un auditor independent trebuie să se asigure că valoarea unităților este calculată în conformitate cu legea și actele constitutive ale societății. Cu această ocazie, cenzorul trebuie să verifice că activele societății sunt investite în conformitate cu normele stabilite de lege și actele constitutive.

(6) Comisiei îi este comunicate de către statele membre identitatea societăților care beneficiază de derogările prevăzute la alineatele (4) și (5).

Comisia informează Comitetul de contact în privința aplicării alineatelor (4) și (5) în următorii cinci ani de la punerea în aplicare a prezentei directive. După ce s-a obținut avizul Comitetului de contact, după caz, Comisia propune măsurile corespunzătoare.

Articolul 15

(1) Depozitarul trebuie să aibă sediul social în același stat membru ca și societatea de investiții sau să îl stabilească în acel stat în cazul în care sediul său social se află în alt stat membru.

(2) Depozitarul trebuie să fie o instituție supusă controlului public. Aceasta trebuie să prezinte suficiente garanții financiare și profesionale pentru a-și putea desfășura eficient activitățile care îi

revin ca depozitar și pentru a-și îndeplini obligațiile aferente acestei funcții.

(3) Statele membre stabilesc care dintre categoriile de instituții prevăzute la alineatul (2) pot fi alese ca depozitari.

Articolul 16

Depozitarul răspunde, în conformitate cu dreptul intern al statului în care societatea de investiții are sediul social, față de societatea de investiții și deținătorii de unități în privința oricărui prejudiciu suferit de aceștia ca rezultat al neîndeplinirii obligațiilor sau al îndeplinirii necorespunzătoare a acestora.

Articolul 17

(1) O societate nu poate fi în același timp societate de investiții și depozitar.

(2) În îndeplinirea funcțiilor sale, un depozitar trebuie să acționeze exclusiv în interesul deținătorilor de unități.

Articolul 18

Legea sau actele constitutive ale societății de investiții definesc condițiile privind înlocuirea depozitarului și prevăd normele care permit să se asigure protecția deținătorilor de unități în cazul acestei înlocuiri.

SECȚIUNEA V

Obligațiile privind politica de investiții a OPCVM-urilor

Articolul 19

(1) Investițiile unui fond deschis de investiții și ale unei societăți de investiții trebuie să fie constituite exclusiv din:

- (a) valori mobiliare admise la cota oficială a unei burse de valori dintr-un stat membru;
- (b) valori mobiliare negociate pe o altă piață reglementată într-un stat membru, care funcționează în mod regulat și care este recunoscută și deschisă publicului;
- (c) valori mobiliare admise la cota oficială a unei burse de valori dintr-o țară terță sau negociate pe o altă piață reglementată dintr-o țară terță, care funcționează în mod regulat și este recunoscută și deschisă publicului, cu condiția ca alegerea bursei sau a pieței să fi fost aprobată de autoritățile competente sau prevăzută de lege și de regulamentul fondului sau de actele constitutive ale societății de investiții;

(d) valori mobiliare nou-emise, sub rezerva ca:

- condițiile de emisiune să includă angajamentul ca cererea de admitere la cota oficială a unei burse de valori sau pe altă piață reglementată, care funcționează în mod regulat și este recunoscută și deschisă publicului, să fie depusă, cu condiția ca alegerea bursei sau a pieței să fi fost aprobată de autoritățile competente sau prevăzută de lege sau de regulamentul fondului ori de actele constitutive ale societății de investiții;
- această admitere să fie obținută cel târziu înainte de sfârșitul perioadei de un an de la emisiune.

(2) Cu toate acestea:

- (a) un OPCVM nu poate investi mai mult de 10 % din activele sale în alte valori mobiliare decât cele prevăzute la alineatul (1);
 - (b) statele membre pot prevedea că OPCVM-urile pot investi până la 10 % maxim din activele sale în titluri de creanță care, în sensul prezentei directive, datorită caracteristicilor lor, sunt asimilabile valorilor mobiliare și care sunt, în special, transferabile, lichide și au o valoare care poate fi determinată cu precizie în orice moment sau cel puțin la termenul menționat la articolul 34;
 - (c) o societate de investiții poate achiziționa bunuri mobile și imobile care sunt indispensabile pentru desfășurarea directă a activității sale;
 - (d) un OPCVM nu poate achiziționa metale prețioase sau certificate reprezentative pentru acestea.
- (3) Investițiile prevăzute la alineatul (2) literele (a) și (b) nu pot depăși în total 10 % din activele OPCVM-ului.
- (4) Un fond deschis de investiții și o societate de investiții pot deține lichidități auxiliare.

Articolul 20

(1) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre:

- (a) cel târziu până la data punerii în aplicare a prezentei directive, lista titlurilor de creanță pe care, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) litera (b), au intenția să le asimileze valorilor mobiliare, precizând caracteristicile titlurilor asimilate și motivul acestei asimilări;
- (b) modificările pe care ei intenționează să le facă listei de titluri prevăzute la litera (a) sau noile asimilări pe care intenționează să le facă, precum și motivele care argumentează aceste modificări sau aceste noi asimilări.

(2) Comisia comunică de îndată aceste informații celorlalte state membre, împreună cu comentariile pe care le consideră necesare. Această comunicare poate face obiectul unui schimb de opinii în cadrul comitetului de contact, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 53 alineatul (4).

Articolul 21

(1) Statele membre pot autoriza OPCVM-urile, în condițiile și limitele pe care le stabilesc, să folosească tehnici și instrumente privind valorile mobiliare, cu condiția ca recursul la aceste tehnici și instrumente să se facă având în vedere o bună administrare a portofoliului.

(2) Statele membre pot, de asemenea, să autorizeze OPCVM-urile să utilizeze tehnici și instrumente pentru a acoperi riscurile de schimb valutar, în cadrul administrării patrimoniului lor.

Articolul 22

(1) Un OPCVM nu poate investi mai mult de 5 % din activele sale în valori mobiliare ale aceluiași emitent.

(2) Statele membre pot mări limita de la alineatul (1) la maximum 10 %. Cu toate acestea, valoarea totală a valorilor mobiliare deținute de OPCVM la societățile emitente în care a investit mai mult de 5 % din activele sale nu poate depăși 40 % din valoarea activelor OPCVM-ului.

(3) Statele membre pot crește limita prevăzută la alineatul (1) la maximum 35 % în cazul în care valorile mobiliare sunt emise sau garantate de un stat membru, de colectivitățile sale publice teritoriale, de un stat terț sau de organisme publice internaționale din care fac parte unul sau mai multe state membre.

Articolul 23

(1) Prin derogare de la articolul 22 și fără a aduce atingere articolului 68 alineatul (3) din tratat, statele membre pot autoriza OPCVM-urile să investească, conform principiului repartiției riscului, până la 100 % din activele lor în valori mobiliare emise sau garantate de un stat membru, țări terțe sau organisme publice internaționale din care fac parte unul sau mai multe state membre.

Autoritățile competente acordă o astfel de derogare doar în cazul în care consideră că deținătorii de unități la OPCVM-uri beneficiază de o protecție echivalentă cu cea a deținătorilor de unități la OPCVM-urile care respectă limitele prevăzute la articolul 22.

Aceste OPCVM-uri trebuie să dețină valori de la cel puțin 6 emisiuni diferite, dar valorile care aparțin unei aceleiași emisiuni nu pot depăși 30 % din valoarea totală a activelor lor.

(2) OPCVM-urile prevăzute la alineatul (1) trebuie să menționeze, în mod expres, în regulamentul fondului sau actele constitutive ale societății de investiții, statele, colectivitățile publice teritoriale sau organismele publice internaționale care emit sau garantează

valorile în care intenționează să investească mai mult de 35 % din activele lor; acest regulament sau actele constitutive trebuie aprobate de autoritățile competente.

(3) În plus, OPCVM-urile prevăzute la alineatul (1) trebuie să includă, în prospecte sau în orice publicație promoțională, o frază bine evidențiată atrăgând atenția asupra acestei autorizații și indicând statele, colectivitățile publice teritoriale și organismele publice internaționale în valorile cărora intenționează să investească sau au investit mai mult de 35 % din activele lor.

Articolul 24

(1) Un OPCVM poate obține unități de la alte organisme de plasament colectiv de tip deschis, numai în cazul în care sunt considerate organisme de plasament colectiv în sensul articolului 1 alineatul (2) prima și a doua liniuță.

(2) Un OPCVM nu poate investi mai mult de 5 % din activele sale în unități ale unor astfel de OPCVM-uri.

(3) Achiziționarea de unități ale unui fond deschis de investiții administrat de aceeași societate de administrare sau de oricare altă societate cu care societatea de administrare este legată în cadrul unei comunități de administrare sau de control sau printr-o importantă participare directă sau indirectă poate fi permisă numai în cazul unui fond care, în conformitate cu regulamentul său, s-a specializat în investiția într-o anumită zonă geografică sau un anumit sector economic, cu condiția ca achiziționarea să fie autorizată de autoritățile competente. Această autorizație se acordă numai în cazul în care fondul și-a anunțat intenția de a folosi această opțiune și această opțiune a fost menționată în mod expres în regulamentul său.

Societatea de administrare nu poate impune costuri sau taxe privind operațiunile care se referă la unitățile fondului în cazul în care elemente din activul unui fond deschis de investiții sunt investite în unitățile unui alt fond deschis de investiții administrat de aceeași societate de administrare sau de oricare altă societate de care societatea de administrare este legată în cadrul unei comunități de administrare sau de control sau printr-o importantă participare directă sau indirectă.

(4) Alineatul (3) se aplică, de asemenea, în cazul în care o societate de investiții achiziționează unități la o altă societate de investiții de care este legat în sensul alineatului (3).

Acesta se aplică și în cazurile în care o societate de investiții achiziționează unități ale unui fond deschis de investiții de care este legată și în care un fond deschis de investiții achiziționează unități ale unei societăți de investiții de care este legat.

Articolul 25

(1) O societate de investiții sau o societate de administrare, pentru ansamblul fondurilor deschise de investiții pe care le administrează și care intră sub incidența domeniului de aplicare a prezentei directive, nu poate achiziționa acțiuni cu drept de vot care să îi permită exercitarea unei influențe semnificative în administrarea emitentului.

Până la o coordonare ulterioară, statele membre trebuie să țină seama de normele existente în legislațiile altor state membre care definesc principiul enunțat la primul paragraf.

(2) În plus, o societate de investiții sau un fond deschis de investiții nu poate achiziționa mai mult de:

- 10 % din acțiunile fără drept de vot ale unui același emitent;
- 10 % din obligațiunile unui același emitent;
- 10 % din unitățile unui același organism de plasament colectiv în sensul articolului 1 alineatul (2) prima și a doua liniuță.

Limitele prevăzute la a doua și a treia liniuță pot să nu fie respectate la momentul achiziției în cazul în care, la acel moment, valoarea brută a obligațiunilor sau valoarea netă a titlurilor emise nu poate fi calculată.

(3) Statele membre pot renunța la aplicarea alineatelor (1) și (2) în ceea ce privește:

- (a) valorile mobiliare emise sau garantate de un stat membru sau de comunitățile lui publice teritoriale;
- (b) valorile mobiliare emise sau garantate de un stat terț;
- (c) valorile mobiliare emise de organisme publice internaționale din care fac parte unul sau mai multe state membre;
- (d) acțiunile deținute de un OPCVM în capitalul unei societăți dintr-o țară terță care își investește activele mai ales în titluri ale emitenților resortisanți ai aceluși stat, în temeiul legislației acestui stat, o astfel de participare reprezintă pentru OPCVM singura posibilitate de a investi în titluri ale emitenților din acel stat. Această derogare, cu toate acestea, se aplică doar în cazul în care, prin politica sa de investiții, societatea din țara terță respectă limitele prevăzute la articolele 22 și 24 și articolul 25 alineatele (1) și (2). În cazul depășirii limitelor prevăzute la articolele 22 și 24, articolul 26 se aplică *mutatis mutandis*;
- (e) acțiunile deținute de o societate de investiții la capitalul societăților filiale care desfășoară anumite activități de administrare, consultanță sau comercializare în beneficiul său.

Articolul 26

(1) OPCVM-urile nu trebuie să respecte limitele prevăzute de prezenta secțiune în cazul exercitării drepturilor de subscriere corespunzătoare valorilor mobiliare care fac parte din activele lor.

Respectând principiul repartizării riscului, statele membre pot permite OPCVM-urilor nou-create să deroge de la articolele 22 și 23 pentru o perioadă de șase luni de la data autorizării lor.

(2) În cazul în care limitele prevăzute la alineatul (1) sunt depășite, din motive independente de voința OPCVM-ului sau ca rezultat al exercitării drepturilor de subscriere, acesta trebuie, în operațiunile sale de vânzare, să se ocupe cu prioritate de remedierea acestei situații, luând în considerație interesul deținătorilor de unități.

SECȚIUNEA VI

Obligații privind informarea deținătorilor de unități**A. Publicarea unui prospect și a rapoartelor periodice**

Articolul 27

(1) Societatea de administrare, pentru fiecare fond pe care îl administrează, și societatea de investiții trebuie să publice:

- un prospect;
- un raport anual pentru fiecare exercițiu financiar;
- un raport semestrial acoperind primele șase luni ale exercițiului financiar.

(2) Rapoartele anuale și semestriale trebuie să fie publicate la următoarele termene, începând cu sfârșitul perioadei la care se referă aceste rapoarte:

- patru luni în cazul raportului anual;
- două luni în cazul următorului raport semestrial.

Articolul 28

(1) Prospectul trebuie să cuprindă informațiile necesare investitorilor pentru a lua o decizie în cunoștință de cauză privind investiția care li se propune. Acesta conține cel puțin informațiile prevăzute de schema A anexată prezentei directive, în măsura în care aceste informații nu apar deja în documentele anexate prospectului, în conformitate cu articolul 29 alineatul (1).

(2) Raportul anual trebuie să cuprindă un bilanț sau o situație a patrimoniului, o dare de seamă de venituri și cheltuieli detaliat

pentru exercițiul financiar, un raport privind activitățile din exercițiul financiar respectiv și alte informații prevăzute în schema B anexată prezentei directive, precum și orice informație semnificativă care permite investitorilor, în cunoștință de cauză, să aprecieze evoluția activității și rezultatele OPCVM-ului.

(3) Raportul semestrial trebuie să cuprindă cel puțin informațiile prevăzute de capitolele I - IV ale schemei B anexate prezentei directive; în cazul în care un OPCVM a plătit sau a propus plățirea de avansuri la dividende, cifrele trebuie să precizeze rezultatul după deducerea impozitelor pentru semestrul în cauză și avansurile privind dividendele plătite sau propuse.

Articolul 29

(1) Regulamentul fondului sau actele constitutive ale societății de investiții trebuie să facă parte integrantă din prospect și trebuie anexate acestuia.

(2) Documentele prevăzute la alineatul (1) nu trebuie anexate prospectului, cu condiția ca deținătorul de unități să fie informat că, la cerere, poate primi aceste documente sau poate fi informat unde le poate consulta în fiecare stat membru în care sunt oferite.

Articolul 30

Elementele esențiale ale prospectului trebuie să fie actualizate.

Articolul 31

Datele contabile conținute în rapoartele anuale trebuie verificate de una sau mai multe persoane împuternicite, în temeiul legii, să verifice aceste conturi în conformitate cu Directiva 84/253/CEE a Consiliului European din 10 aprilie 1984 întemeiată pe articolul 54 alineatul (3) litera (g) din Tratatul CEE, privind autorizarea persoanelor care răspund de controlul legal al documentelor contabile ⁽¹⁾. Atestarea dată de aceștia și, după caz, rezervele lor sunt reproduse integral în fiecare raport anual.

Articolul 32

OPCVM-ul trebuie să își trimită prospectul și toate modificările acestuia, precum și raportul anual și semestrial, autorităților competente.

Articolul 33

(1) Prospectul, ultimul raport anual și orice raport semestrial ulterior publicat trebuie oferite gratuit celor care au subscris la fond înainte de încheierea contractului.

(2) În plus, raportul anual și cel semestrial trebuie puse la dispoziția publicului în locurile indicate în prospect.

(3) Raportul anual și cel semestrial trebuie oferite deținătorilor de unități în mod gratuit, la cerere.

B. Publicarea altor informații

Articolul 34

OPCVM-ul trebuie să facă public, în mod corespunzător, prețul de emisiune, de vânzare, de răscumpărare sau de rambursare al unităților cel puțin de două ori pe lună. Autoritățile competente pot permite, cu toate acestea, OPCVM-ului să reducă această frecvență la o dată pe lună cu condiția că această derogare să nu prejudicieze interesul deținătorilor de unități.

Articolul 35

Orice publicitate făcută pentru a se cumpăra unitățile unui OPCVM trebuie să specifice existența prospectului și locul din care acesta poate fi obținut de către public.

SECȚIUNEA VII

Obligațiile generale ale OPCVM-urilor

Articolul 36

(1) OPCVM-urile nu pot împrumuta:

- nici societatea de investiții;
- nici societatea de administrare sau depozitarul care acționează în folosul unui fond deschis de investiții.

Cu toate acestea, un OPCVM poate achiziționa devize prin intermediul unui tip de împrumut reciproc acoperit (*back-to-back*).

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot autoriza OPCVM-urile să împrumute:

- (a) până la concurența a 10 %:
 - din activele lor, în cazul societăților de investiții;
 - din valoarea fondului, în cazul unui fond deschis de investiții,
- cu condiția ca împrumuturile să fie temporare;

⁽¹⁾ JO L 126, 12.5.1984, p. 20.

- (b) până la 10 % din activele lor, în cazul societăților de investiții, cu condiția ca împrumuturile să permită achiziția de bunuri imobiliare indispensabile pentru desfășurarea directă a activităților lor; în acest caz, aceste împrumuturi și cele prevăzute la litera (a) nu pot, în orice caz, să depășească în total 15 % din activele lor.

Articolul 37

(1) Un OPCVM trebuie să răscumpere sau să ramburseze unitățile sale la cererea deținătorului de unități.

(2) Prin derogare de la alineatul (1):

- (a) un OPCVM poate, în cazurile și în funcție de procedurile prevăzute de lege, regulamentul fondului sau actele constitutive a societății de investiții, să suspende provizoriu răscumpărarea sau rambursarea unităților sale. Această suspendare poate fi prevăzută doar în cazuri excepționale, atunci când circumstanțele o cer și în cazul în care suspendarea se justifică având în vedere interesele deținătorilor de unități;
- (b) statele membre pot permite autorităților competente să ceară suspendarea răscumpărării sau a rambursării unităților în interesul deținătorilor de unități sau în interes public.

(3) În cazurile menționate la alineatul 2 litera (a), OPCVM-ul trebuie să comunice de îndată decizia sa autorităților competente, precum și autorităților statelor membre în care își comercializează unitățile.

Articolul 38

Normele privind evaluarea activelor și cele privind calcularea prețului de vânzare sau de emisiune și a prețului de răscumpărare sau de rambursare a unităților unui OPCVM trebuie să fie indicate în lege, în regulamentul fondului sau în actele constitutive ale societății de investiții.

Articolul 39

Distribuirea sau reinvestirea veniturilor fondului sau ale societății de investiții trebuie făcută în conformitate cu legea și cu regulamentul fondului sau cu actele constitutive ale societății de investiții.

Articolul 40

Unitățile unui OPCVM nu pot fi emise decât în cazul în care echivalentul prețului de emisiune net este vărsat în activele

OPCVM-ului în termenele uzuale. Această dispoziție nu exclude distribuirea de unități în mod gratuit.

Articolul 41

(1) Fără a aduce atingere aplicării articolelor 19 și 21, nu pot acorda credite sau să fie giranți în folosul unui terț:

- nici societatea de investiții;
- nici societatea de administrare sau depozitarul acționând în folosul fondurilor deschise de investiții.

(2) Alineatul (1) nu împiedică organismele în cauză să achiziționeze valori mobiliare care nu sunt complet plătite.

Articolul 42

Nu pot realiza o vânzare neacoperită de valori mobiliare:

- nici societatea de investiții;
- nici societatea de administrare sau depozitarul acționând în folosul fondurilor deschise de investiții.

Articolul 43

Legea sau regulamentul fondului trebuie să precizeze remunerațiile și cheltuielile pe care o societate de administrare este împuternicită să le efectueze pentru fondul deschis de investiții precum și modalitatea de calcul a acestor remunerații.

Legea și actele constitutive ale societății de investiții trebuie să precizeze natura costurilor pentru societate.

SECȚIUNEA VIII

Dispoziții speciale aplicabile OPCVM-urilor care își comercializează unitățile în statele membre, altele decât cele în care sunt situate

Articolul 44

(1) Un OPCVM care își comercializează unitățile în alt stat membru trebuie să respecte actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare în acel stat, care nu intră sub incidența domeniului reglementat de prezenta directivă.

(2) Orice OPCVM poate face reclamă în statul membru de comercializare. Acesta trebuie să respecte dispozițiile privind publicitatea din statul respectiv.

(3) Dispozițiile prevăzute la alineatele (1) și (2) trebuie aplicate fără discriminare.

Articolul 45

În ipoteza prevăzută la articolul 44, OPCVM-ul trebuie, între altele, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare în statul membru de comercializare, să ia măsurile necesare pentru ca plățile către deținătorii de unități, răscumpărarea sau rambursarea unităților, precum și transmiterea informațiilor care îi revin OPCVM-ului să fie asigurate deținătorilor de unități din acest stat.

Articolul 46

În cazul în care un OPCVM își propune să își comercializeze unitățile în alt stat membru decât cel în care este situat, trebuie să informeze în prealabil autoritățile competente și, de asemenea, autoritățile acestui alt stat membru. Simultan, trebuie să le trimită autorităților din urmă:

- o atestare din partea autorităților competente privind îndeplinirea condițiilor enunțate în prezenta directivă;
- regulamentul fondului sau actele constitutive ale acestuia;
- prospectul său;
- după caz, ultimul raport anual și raportul semestrial ulterior;
- informații privind modalitățile prevăzute pentru comercializarea unităților sale în acest alt stat membru.

OPCVM-ul poate începe comercializarea unităților sale în acest alt stat membru la două luni după ce a făcut comunicarea respectivă, exceptând cazul în care autoritățile statului membru în cauză constată, printr-o decizie argumentată luată înainte de expirarea termenului de două luni, că procedurile prevăzute pentru comercializarea unităților nu sunt conforme cu dispozițiile prevăzute la articolul 44 alineatul (1) și articolul 45.

Articolul 47

În cazul în care un OPCVM își comercializează unitățile în alt stat membru decât cel în care este situat, trebuie să distribuie în acest alt stat membru, în cel puțin una dintre limbile oficiale ale acestuia, documentele și informațiile care trebuie publicate în statul membru în care este situat, în conformitate cu procedurile similare celor prevăzute în acest din urmă stat.

Articolul 48

În scopul desfășurării activităților lor, OPCVM-urile pot folosi, în Comunitate, aceeași denumire generică, cum ar fi „societate de investiții” sau „fond deschis de investiții”, ca și cea pe care o folosesc în statul membru în care sunt situate. În cazul pericolului de confuzie, statele membre gazdă pot cere, în scopul clarificării, ca denumirea să fie însoțită de o mențiune explicativă.

SECȚIUNEA IX

Dispoziții privind autoritățile cu competențe privind autorizarea și supravegherea*Articolul 49*

- (1) Statele membre desemnează autoritățile care îndeplinesc atribuțiile prevăzute de prezenta directivă. Statele membre informează Comisia cu privire la aceasta, precizând împărțirea eventuală a atribuțiilor.
- (2) Autoritățile prevăzute la alineatul (1) trebuie să fie autorități publice sau un organism desemnat de autoritățile publice.
- (3) Autoritățile statului în care un OPCVM este situat au competența de a supraveghea OPCVM-ul. Cu toate acestea, autoritățile statului în care un OPCVM își comercializează unitățile în conformitate cu articolul 44 au competența de a supraveghea respectarea dispozițiilor secțiunii VIII.
- (4) Autorităților trebuie să aibă toate competențele și puterile de control necesare pentru a-și îndeplini sarcinile.

Articolul 50

- (1) Autoritățile statelor membre prevăzute la articolul 49 trebuie să colaboreze strâns pentru îndeplinirea sarcinilor lor și trebuie, doar în acest scop, să își comunice toate informațiile necesare.
- (2) Statele membre prevăd ca toate persoanele care desfășoară sau care au desfășurat activități pe lângă autoritățile prevăzute la articolul 49 să fie obligate să respecte secretul profesional. Aceasta implică faptul că informațiile confidențiale primite pe parcursul desfășurării activității lor nu pot fi divulgate nici unei persoane sau autorități decât în temeiul actelor cu putere de lege.
- (3) Cu toate acestea, alineatul (2) nu împiedică comunicarea prevăzută de prezenta directivă între autoritățile prevăzute la articolul 49, din diferite state membre. Informațiile astfel schimbate intră sub incidența obligativității de a păstra secretul profesional care revine persoanelor sau care au fost desfășurate activități pe lângă autoritățile care primesc astfel de informații.
- (4) Fără a aduce atingere cazurilor care intră sub incidența dreptului penal, autoritatea prevăzută la articolul 49 care primește astfel de informații le poate folosi exclusiv pentru exercitarea funcțiilor sale sau în cadrul căilor de atac administrative sau în cadrul procedurilor jurisdicționale privind această exercitare.

Articolul 51

- (1) Autoritățile prevăzute la articolul 49 trebuie să motiveze orice decizie de refuzare a unei autorizații sau orice decizie negativă

luată în conformitate cu măsurile generale adoptate la punerea în aplicare a prezentei directive și să o comunice solicitantului.

(2) Statele membre prevăd că deciziile luate în privința unui OPCVM, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă, pot fi atacate în justiție; se procedează la fel în cazul în care nu s-a luat nici o decizie, în cele șase luni de la depunere, privind o cerere făcută de OPCVM care include elementele cerute de dispozițiile în vigoare.

Articolul 52

(1) Numai autoritățile statului membru în care OPCVM-ul este situat sunt abilitate să ia măsurile necesare privind respectivul OPCVM, în cazul în care se încalcă un act cu putere de lege sau un act administrativ, precum și normele prevăzute de regulamentul fondului sau de actele constitutive ale societății de investiții.

(2) Cu toate acestea, autoritățile statului membru în care OPCVM-ul își comercializează unitățile pot lua măsuri în privința respectivului OPCVM în cazul în care se încalcă dispozițiile prevăzute de secțiunea VIII.

(3) Orice decizie de retragere a autorizației sau orice altă măsură gravă luată în privința OPCVM-ului sau orice suspendare a răscumpărării sau rambursării care i s-ar impune trebuie comunicată de îndată de către autoritățile statului membru în care este situat OPCVM-ul în cauză, autorităților celorlalte state membre în care se comercializează unitățile celui din urmă.

SECȚIUNEA X

Comitetul de contact

Articolul 53

(1) Se înființează pe lângă Comisie un comitet de contact, denumit în continuare „Comitetul”, care are ca sarcină:

- (a) să faciliteze, fără a aduce atingere articolelor 169 și 170 din tratat, o punere în aplicare armonizată a prezentei directive printr-o punere de acord în mod regulat privind problemele practice ce apar prin aplicarea ei și în privința cărora schimbările de păreri sunt considerate folositoare;
- (b) să faciliteze o punere de acord între statele membre privind dispozițiile suplimentare mai riguroase pe care le pot adopta în temeiul articolului 1 alineatul (7) sau dispozițiile pe care acestea le pot adopta în conformitate cu articolele 44 și 45;
- (c) să ofere consultanță Comisiei, după caz, privind completări și modificări care se pot aduce prezentei directive.

(2) Comitetul nu are ca sarcină să aprecieze dacă sunt întemeiate deciziile luate în cazuri individuale de către autoritățile prevăzute la articolul 49.

(3) Comitetul este alcătuit din persoane numite de statele membre și din reprezentanții Comisiei. Acesta este prezidat de un reprezentant al Comisiei. Secretariatul este asigurat de serviciile Comisiei.

(4) Comitetul este convocat de președintele său, la inițiativa sa sau la cererea unei delegații a unui stat membru. Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

SECȚIUNEA XI

Dispoziții tranzitorii, derogări și dispoziții finale

Articolul 54

Pentru uzul exclusiv al OPCVM-urilor daneze, *pantebreve*-urile emise în Danemarca sunt considerate echivalente valorilor mobiliare prevăzute la articolul 19 alineatul (1) litera (b).

Articolul 55

Prin derogare de la articolul 7 alineatul (1) și articolul 14 alineatul (1), autoritățile competente pot autoriza acele OPCVM-uri care, la data adoptării prezentei directive, dispun de mai mulți depozitari în conformitate cu legislațiile lor interne, să mențină acest număr de depozitari în cazul în care autoritățile au garanția că funcțiile prevăzute la articolul 7 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (3) sunt efectiv exercitate.

Articolul 56

(1) Prin derogare de la articolul 6, statele membre pot autoriza societățile de administrare să emită certificate la purtător reprezentând titluri nominative deținute la alte societăți.

(2) Statele membre pot autoriza societățile de administrare care, la data adoptării prezentei directive, desfășoară și alte activități decât cele prevăzute la articolul 6, să continue aceste activități pentru o perioadă de cinci ani începând de la această dată.

Articolul 57

(1) Statele membre pun în aplicare măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 octombrie 1989. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Statele membre pot acorda OPCVM-urilor existente, la data punerii în aplicare a prezentei directive, o perioadă maximă de

până la douăsprezece luni de la această dată pentru a se conforma noilor dispoziții interne.

(3) Republica Elenă și Republica Portugheză sunt autorizate să amâne punerea în aplicare a prezentei directive până la 1 aprilie 1992 cel târziu.

Cu un an înainte de această ultimă dată, Comisia trebuie să raporteze Consiliului cu privire la situația punerii în aplicare a prezentei directive și eventualele dificultăți cu care Republica Elenă și Republica Portugheză s-ar putea întâlni privind respectarea datei prevăzute la primul paragraf.

După caz, Comisia va propune Consiliului prelungirea amânării cu o perioadă de până la patru ani.

Articolul 58

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor acte cu putere de lege și ale actelor administrative pe care le-au adoptat în domeniile reglementate de prezenta directivă.

Articolul 59

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 1985.

Pentru Consiliu

Președintele

R. KRIEPS

ANEXĂ

SCHEMA A

1. Informații privind fondul deschis de investiții	1. Informații privind societatea de administrare	1. Informații privind societatea de investiții
1.1. Denumire	1.1. Denumire sau tip, formă juridică, sediu social și sediu central, în cazul în care este diferit de sediul social	1.1. Denumire sau tip, formă juridică, sediu social și sediu central, în cazul în care este diferit de sediul social
1.2. Data de constituire a fondului. Indicații privind durata, în cazul în care este limitată	1.2. Data de constituire a societății. Indicații privind durata, în cazul în care este limitată	1.2. Data de constituire a societății. Indicații privind durata, în cazul în care este limitată
	1.3. Informații despre alte fonduri deschise de investiții pe care le administrează societatea de administrare	
1.4. Indicarea locului din care poate fi obținut regulamentul fondului, în cazul în care nu este anexat, precum și rapoartele periodice		1.4. Indicarea locului din care pot fi obținute actele constitutive, în cazul în care nu au fost anexate, și rapoartele periodice
1.5. Indicații succinte privind regimul fiscal aplicabil fondurilor, în cazul în care sunt relevante pentru deținătorul de unități. Detalii privind reținerile de la sursă din veniturile și câștigurile de capital plătite de fond deținătorilor de unități		1.5. Indicații succinte privind regimul fiscal aplicabil societății, pentru deținătorul de unități. Detalii privind reținerile de la sursă din veniturile și câștigurile de capital plătite de societate deținătorilor de unități
1.6. Date referitoare la contabilitate și frecvența distribuțiilor		1.6. Date referitoare la contabilitate și frecvența distribuțiilor
1.7. Identitatea persoanelor care răspund de verificarea informațiilor contabile prevăzute la articolul 31		1.7. Identitatea persoanelor care răspund de verificarea informațiilor contabile prevăzute la articolul 31
	1.8. Identitatea și funcțiile în societate ale membrilor organismelor de conducere, supraveghere și administrare. Informații privind principalele activități exercitate de aceste persoane în afara societății, în cazul în care acestea prezintă importanță pentru societate	1.8. Identitatea și funcțiile în societate ale membrilor organismelor de conducere, supraveghere și administrare. Informații privind principalele activități exercitate de aceste persoane în afara societății, în cazul în care acestea prezintă importanță pentru societate
	1.9. Valoarea capitalului subscris cu indicarea capitalului vărsat	1.9. Capital

1. Informații privind fondul deschis de investiții	1. Informații privind societatea de administrare	1. Informații privind societatea de investiții
<p>1.10. Detalii privind natura și caracteristicile principale ale unităților și mai ales:</p> <ul style="list-style-type: none"> — natura dreptului (real, de creanță sau altul) reprezentat de unitate — titluri originale sau certificate reprezentative pentru aceste titluri, înscrierea într-un registru sau cont — caracteristicile titlurilor: nominale sau la purtător. Indicarea cupiurilor prevăzute eventual — indicații privind dreptul de vot al deținătorilor de unități, după caz — circumstanțele în care poate fi decisă lichidarea fondului și modalitățile de lichidare, în special în ceea ce privește drepturile deținătorilor de unități 		<p>1.10. Detalii privind natura și caracteristicile principale ale unităților și mai ales:</p> <ul style="list-style-type: none"> — titluri originale sau certificate reprezentative pentru aceste titluri, înscrierea într-un registru sau cont — caracteristicile titlurilor: nominale sau la purtător. Indicarea cupiurilor prevăzute eventual — indicații privind dreptul de vot al deținătorilor de unități, după caz — circumstanțele în care poate fi decisă lichidarea societății de investiții și modalitățile de lichidare, în special în ceea ce privește drepturile deținătorilor de unități
<p>1.11. După caz, precizarea bursei sau a pieței pe care se cotează sau negociază unitățile</p>		<p>1.11. După caz, precizarea bursei sau a pieței pe care se cotează sau negociază unitățile</p>
<p>1.12. Proceduri și condiții de emisiune și de vânzare a unităților</p>		<p>1.12. Proceduri și condiții de emisiune și de vânzare a unităților</p>
<p>1.13. Proceduri și condiții de răscumpărare sau rambursare a unităților și cazuri de suspendare</p>		<p>1.13. Proceduri și condiții de răscumpărare sau rambursare a unităților și cazuri de suspendare</p>
<p>1.14. Descrierea normelor privind determinarea și utilizarea veniturilor</p>		<p>1.14. Descrierea normelor privind determinarea și utilizarea veniturilor</p>
<p>1.15. Descrierea obiectivelor de investiții ale fondului, inclusiv a obiectivelor financiare (de exemplu: creșterea capitalului sau a veniturilor), politica de investiții (de exemplu: specializarea în anumite zone geografice sau sectoare industriale), limite privind politica de investiții și indicații privind tehnicile și instrumentele sau posibilitățile de împrumut care pot fi folosite în administrarea fondului</p>		<p>1.15. Descrierea obiectivelor de investiții ale societății de investiții, inclusiv a obiectivelor financiare (de exemplu: creșterea capitalului sau a veniturilor), politica de investiții (de exemplu: specializarea în anumite zone geografice sau domenii industriale), limite privind politica de investiții și indicații privind tehnicile și instrumentele sau posibilitățile de împrumut care pot fi folosite în administrarea fondului</p>
<p>1.16. Norme privind evaluarea activelor</p>		<p>1.16. Norme privind evaluarea activelor</p>

1. Informații privind fondul deschis de investiții	1. Informații privind societatea de administrare	1. Informații privind societatea de investiții
<p>1.17. Determinarea prețurilor de vânzare sau de emisiune și a prețurilor de răscumpărare sau de rambursare ale unităților, în special:</p> <ul style="list-style-type: none"> — metoda și frecvența calculării acestor prețuri — informații privind sarcinile referitoare la operațiunile de vânzare, emisiune, răscumpărare, rambursare a unităților — informații privind mijloacele, locurile și frecvența cu care se publică aceste prețuri 		<p>1.17. Determinarea prețurilor de vânzare sau de emisiune și a prețurilor de răscumpărare sau de rambursare ale unităților, în special:</p> <ul style="list-style-type: none"> — metoda și frecvența calculării acestor prețuri; — informații privind sarcinile referitoare la operațiunile de vânzare, emisiune, răscumpărare, rambursare a unităților; — informații privind mijloacele, locurile și frecvența cu care se publică aceste prețuri ⁽¹⁾
<p>1.18. Informații privind modul, valoarea și calculul remunerațiilor plătite de fond societății de administrare, depozitarului sau unor terți și ale rambursărilor de către fond a tuturor cheltuielilor societății de administrare, depozitarului sau unor terți</p>		<p>1.18. Informații privind modul, valoarea și calculul remunerației plătite de societate conducătorilor și membrilor organelor administrative, de conducere și supraveghere, depozitarului sau unor terți și ale rambursărilor de către societate a tuturor cheltuielilor conducătorilor săi, depozitarului sau unor terți</p>

(¹) Societățile de investiții prevăzute la articolul 14 alineatul (5) din prezenta directivă indică, în plus:

- metoda și frecvența calculării valorii de inventar netă a unităților;
- modul, locul și frecvența publicării acestei valori;
- bursa din țara de comercializare a cărei cotație determină prețul tranzacțiilor efectuate în afara bursei în respectiva țară.

2. Informații privind depozitarul:

- 2.1. denumire sau tip, formă juridică, sediu social și sediu central, în cazul în care acesta este diferit de sediul social
- 2.2. activitate principală
3. Informații privind firmele de consultanță sau consilierii de investiții externi, în cazul în care recursul la serviciile lor este prevăzut prin contract și remunerat din activele OPCVM-ului:
 - 3.1. denumirea sau tipul firmei sau numele consilierului;
 - 3.2. elemente ale contractului cu societatea de administrare sau societatea de investiții care pot fi relevante pentru deținătorii de unități, excluzându-le pe cele care se referă la remunerații;
 - 3.3. alte activități semnificative.
4. Informații privind măsurile luate pentru a efectua plățile către deținătorii de unități, răscumpărarea sau rambursarea titlurilor, precum și difuzarea informațiilor privind OPCVM-ul. În orice caz, aceste informații trebuie furnizate statului membru în care OPCVM-ul este situat. În plus, în cazul în care unitățile sunt comercializate în alt stat membru, informațiile prevăzute anterior sunt cu privire la statul respectiv și sunt cuprinse în prospectul difuzat acolo.

SCHEMA B

Informații care trebuie inserate în rapoartele periodice

- I. *Situația patrimoniului*
- valori mobiliare;
 - titluri de creanță prevăzute la articolul 19 alineatul (2) litera (b);
 - bilanțuri bancare;
 - alte active;
 - totalul activelor;
 - pasivul;
 - valoarea de inventar netă.
- II. *Numărul unităților în circulație*
- III. *Valoarea de inventar netă pe unitate*
- IV. *Portofoliu de titluri, în care se disting:*
- (a) valori mobiliare admise la cota oficială a unei burse de valori;
 - (b) valori mobiliare negociate pe o altă piață reglementată;
 - (c) valori mobiliare nou emise prevăzute la articolul 19 alineatul (1) litera (d);
 - (d) alte valori mobiliare prevăzute la articolul 19 alineatul (2) litera (a);
 - (e) celelalte titluri de creanță considerate ca echivalente în temeiul articolului 19 alineatul (2) litera (b);
- și cu o distribuire în conformitate cu criteriile cele mai corespunzătoare, având în vedere politica de investiții a OPCVM-ului (de exemplu: în funcție de criterii economice, geografice, monetare etc.), în procent raportat la activul net; este necesar ca, pentru fiecare dintre investițiile menționate mai sus, să se indice cota-parte raportată la totalul activelor OPCVM-ului.
- Indicarea schimbărilor în structura portofoliului de titluri pe durata perioadei de referință.
- V. *Indicarea modificărilor privind activele OPCVM-ului pe durata perioadei de referință, având în vedere datele următoare:*
- venituri din investiții;
 - alte venituri;
 - comisioane de administrare;
 - comisioane ale depozitarului;
 - alte cheltuieli, taxe și impozite;
 - venit net;
 - venituri distribuite și venituri reinvestite;
 - creșterea sau diminuarea nivelului capitalului;
 - creșterea valorii sau deprecierea investițiilor;
 - orice altă modificare ce afectează activele și pasivele OPCVM-ului.
- VI. *Tabel comparativ privind ultimele trei exerciții financiare și incluzând, pentru fiecare exercițiu financiar, la sfârșitul lui:*
- valoarea de inventar netă totală;
 - valoarea de inventar netă pe unitate.
- VII. *Indicarea, pe categorii de operațiuni, în sensul articolului 21, desfășurate de OPCVM pe durata perioadei de referință, a valorii angajamentelor rezultate.*
-